

Sygn. akt I C 1838/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa W. + Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w P.

przeciwko P. H.

o zapłatę 2500 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona (...) Sp z o.o. Sp. k. z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 2500,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2015 r. oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 24 kwietnia 2014 r. strony zawarły umowę sprzedaży, na mocy której powód sprzedał pozwanemu swoje towary za cenę 3500,- zł. Należność miała być zapłacona przez pozwanego na rachunek bankowy powoda w 36 ratach, poczynając od 24 maja 2014r. Powód był skłonny rozwiązać z pozwanym umowę pod warunkiem pełnego rozliczenia się z otrzymanego asortymentu, jednak pozwany dokonał spłaty kwoty 330 zł, a nadto zwrócił powodowi towary, które nosiły wyraźne ślady użytkowania oraz towar ten nie był zwrócony w całości. Dlatego powód nie mógł uznać rezygnacji pozwanego z łączącej strony umowy i odesłał pozwanemu otrzymany asortyment. Powód wezwał pozwanego do zapłaty jednorazowo kwoty 2500,00 zł.

Pozwany P. H. w sprzecznie od nakazu zapłaty wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 27 lutego 2017 r. w sprawie (...), wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zarzucił, że został wprowadzony w błąd, gdyż gdyby wiedział, że „prezent” który mu dostarczono jest płatny, a jego cena to 2500,00 zł to nigdy by go nie przyjął. Pozwany zarzucił, że zwrócił w całości otrzymany towar, który w chwili jego dostarczenia przez powoda był otwarty, gdyż był używany podczas prezentacji. Pozwany wskazał, że jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku, posiada orzeczenie o niepełnosprawności umiarkowanej, obecnie ubiega się o prawo do renty i pozostaje na utrzymaniu matki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną P. H. został telefonicznie zaproszony na pokaz towarów, który odbył się w dniu 24 kwietnia 2014r. w Hotelu (...) w P.. Pozwanego zapewniano, że za udział w pokazie otrzyma prezenty. W pokazie uczestniczyło około 20 – 30 osób, urządzono losowanie, w którym wylosowano nazwisko pozwanego. Pozwany otrzymał komplet pościeli z wełny. Pozwany był przekonany, że pościel z wełny stanowi prezent, że otrzymał ją za darmo, za to że zakupił na raty odkurzacz. Pościel z wełny – kołdra, materac i poduszka, a także odkurzacz zostały pozwanemu dowieszone do miejsca jego zamieszkania. Pościel dostarczona pozwanemu była używana na potrzeby pokazu. Pozwany nie używał kołdry

ani materaca, używał tylko poduszki. Pozwany podpisał druk umowy, nie zapoznał się z jej treścią, nie widział ceny wpisanej na umowie, nie został pouczony o prawie do odstąpienia od umowy.

Pozwany jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku, utrzymuje się ze zbieractwa, pozostaje na utrzymaniu matki, która jest emerytką.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego k. 66 – 67.

Zgodnie z treścią umowy sprzedaży przedłożonej przez stronę powodową, sporządzonej na formularzu przygotowanym przez powoda, w którym pismem ręcznym uzupełniono dane kupującego, nazwę produktu, wymiary, cenę, a także oznaczono że sprzedaż będzie w systemie ratalnym, na wskazane konto, pozwany kupił od strony powodowej materac, kołdrę i poduszkę, za cenę 3500,- zł, płatną do dnia 24 maja 2014r., w systemie ratalnym w 36 ratach, po 125 zł miesięcznie. W umowie cenę w wysokości 3500,- zł wpisano niewyraźnie, bardzo niewyraźnie wpisano także wysokość raty. Pozwany nie pamięta, czy egzemplarz, który podpisywał podczas pokazu miał wpisana cenę produktu. W chwili nabycia towaru pozwany był przekonany, że otrzymana pościel stanowi prezent, z tego powodu nie kwestionował, że pościel była otwarta i używana podczas pokazu.

Pozwany z tytułu zawartej umowy zapłacił na rzecz strony powodowej 330 zł.

Dowód:

- umowa sprzedaży z dnia 24.04.2014r. k. 28;

- przesłuchanie pozwanego k. 66 – 67.

Pozwany P. H. pismem z dnia 3 lutego 2015r. zwrócił się o pomoc do Powiatowego Rzecznika Praw Konsumentów w K.. W piśmie tym wskazał, że podczas prezentacji w dniu 24 kwietnia 2014r. kupił na raty odkurzacz wodny, do którego otrzymał prezenty w postaci poduszki, kołdry i materaca. Na zakup odkurzacza uzyskał w (...) Banku S.A. kredyt w kwocie 4500,- zł, którego wysokość zaskoczyła pozwanego, mimo to spłacił 8 rat. Wskazał, że pismem z dnia 3 listopada 2014r. wystąpił do banku oraz powoda o zgodę na odstąpienie od umowy. Ostatecznie pozwany odstąpił od umowy sprzedaży odkurzacza oraz umowy kredytu, a odkurzacz został powodowi zwrócony w grudniu 2014r. w stanie nienaruszonym, a pozwanemu zwrócono uiszczone raty kredytu.

Po dokonaniu zwrotu odkurzacza strona powodowa zażądała od pozwanego zwrotu „prezentów”. W związku z tym pozwany w dniu 13 stycznia 2015r. przesłał na adres powoda przesyłkę – paczkę o wadze 7,64 kg, zawierającą materac i kołdrę. Pozwany nie zwrócił poduszki, ponieważ była ona przez pozwanego użytkowana. Strona powodowa zwróciła pozwanemu przesłane przedmioty.

Strona powodowa w piśmie z dnia 27 lutego 2015r. skierowanym do pozwanego wskazała, że w związku z odstąpieniem od umowy sprzedaży z dnia 24 kwietnia 2014r. oraz otrzymanym zwrotem niepełnego asortymentu wzywa ponownie pozwanego do wydania pozostałego asortymentu otrzymanego na podstawie umowy sprzedaży tj. poduszki szt. 1, aby można było anulować umowę i zakończyć przedmiotową sprawę zgodnie z wolą obu stron. Jednocześnie w piśmie z 27 lutego 2015r. skierowanym do Powiatowego Rzecznika Konsumentów strona powodowa wskazała, że od dłuższego czasu usiłuje polubownie zakończyć sprawę odstąpienia od umowy zawartej z pozwanym, lecz przeszkodą jest pozwany, który na wielokrotne prośby o zwrot poduszki, **chociażby używanej**, udziela odpowiedzi odmownej. Podkreślono, że firma (...) chcąc zamknąć sprawę zwróciła się do pozwanego o odesłanie używanej poduszki, **tak aby nie musiał on za nią płacić** i aby umowa została w całości anulowana, ale pozwany odmawiał, gdyż podawał, że poduszki tej używał. W związku z tym strona powodowa zwróciła się z prośbą do Rzecznika, aby nakłonił pozwanego do odesłania poduszki, która znajduje się w jego posiadaniu, tak aby przedmiotową sprawę zakończyć zgodnie z wolą stron.

Strona powodowa pismem z dnia 30 marca 2015r. poinformowała pozwanego, że podjęła decyzję o możliwości anulacji umowy sprzedaży nr (...) z dnia 24 kwietnia 2014r. pod warunkiem pełnego rozliczenia się z otrzymanego asortymentu tj.:

- Materac „3” 1 sztuka
- Kołdra NW 1 sztuka
- Poduszka NW 1 sztuka.

Pozwany P. H. w dniu 8 kwietnia 2015r. wysłał na adres strony powodowej paczkę o wadze 8,92 kg zawierającą kołdrę, materac i poduszkę. Przedmioty te pozostają w posiadaniu strony powodowej.

Strona powodowa pismem z dnia 11 czerwca 2015r. poinformowała pozwanego, że w związku z brakiem możliwości polubownego wyegzekwowania należności w kwocie 2170,00 zł, dotyczącej umowy nr (...) z dnia 24 kwietnia 2014r., należność dotycząca tej umowy w terminie 14 dni od daty wysłania tego pisma zostanie sprzedana do firmy windykacyjnej.

Pozwany pismem z dnia 22 czerwca 2015r. przypomniał stronie powodowej, że sporne przedmioty zwrócił w 100% i zaznaczył, że powód dodatkowo ma jego 330 zł, które można ewentualnie zliczyć na konto używanej, ale również zwróconej poduszki, której wartość jest o wiele niższa.

Dowód:

- pismo pozwanego skierowane do Powiatowego Rzecznika Konsumentów z dnia 3 lutego 2015r. k. 43;
- pisma strony powodowej z dnia 27 lutego 2015r. k. 41 i 46;
- pismo strony powodowej z dnia 30 marca 2015r. k. 42;
- pismo strony powodowej z dnia 11 czerwca 2015r. k. 65;
- potwierdzenia nadania paczek na adres pozwanej k. 37;
- pismo pozwanego z dnia 22 czerwca 2015r. k. 15 – odwrot;
- przesłuchanie pozwanego k. 66 – 67.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dowody z dokumentów zaofiarowanych przez strony oraz z przesłuchania pozwanego. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, gdyż pozostają one w logicznym związku z przedłożonymi dowodami z dokumentów, w szczególności korespondencji stron.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie, czy doszło do skutecznego odstąpienia przez pozwanego od zawartej z powodem umowy sprzedaży; ewentualnie, czy do zawarcia niniejszej umowy doszło wskutek wprowadzenia pozwanego w błąd co do skutków złożonego oświadczenia woli.

Nie ulega wątpliwości, że strony łączyła umowa zawarta z pozwanym jako konsumentem poza lokalem przedsiębiorstwa strony powodowej. Stąd do oceny jej skutków prawnych zastosowanie znajdą przepisy ustawy o prawach konsumenta. Obowiązująca w dacie zawarcia umowy tj. w dniu 24 kwietnia 2014r. ustawa o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny z dnia 2 marca 2000 r. (tj. Dz.U. z 2012 r. poz. 1225, dalej jako ustawa o ochronie praw konsumentów) w art. 2 ust.

1 przewidywała, że konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. 3. W razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty. Według zaś art. 3 ust. 1 tej ustawy kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1, i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby); obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę. 2. Konsument, na żądanie przedsiębiorcy, poświadcza na piśmie, że został poinformowany o prawie odstąpienia i że otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Natomiast według art. 4 jeżeli konsument nie został poinformowany na piśmie o prawie odstąpienia od umowy, bieg terminu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, nie rozpoczyna się. W takim wypadku konsument może odstąpić od umowy w terminie dziesięciu dni od uzyskania informacji o prawie odstąpienia. Konsument nie może jednak z tego powodu odstąpić od umowy po upływie trzech miesięcy od jej wykonania.

Ustawa ta obowiązywała do 24 grudnia 2014r. i została uchylona przez ustawę z dnia 30 maja 2014r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2014 r. poz. 827), która również przewidywała obowiązek szczegółowego informowania konsumenta o prawie do odstąpienia od umowy, a ponadto wydłużyła termin odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorcy do 14 dni od dnia jej wykonania. Według art. 29 tej ustawy jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27. Zgodnie z art. 51 tej ustawy do umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany zawarł ze stroną powodową w dniu 24 kwietnia 2014r. dwie umowy sprzedaży, przy czym pozostawał w błędnym przekonaniu, że w tym dniu kupił na pokazie odkurzacz wodny, zaś sporną pościel z wełny dostał w prezencie. Dopiero z chwilą, gdy pozwany skutecznie odstąpił od umowy sprzedaży odkurzacza i został wezwany do zapłaty ceny za pościel bądź dokonania jej zwrotu, zorientował się, że asortyment ten nie stanowił „prezentu”. Nie ulega wątpliwości, że pozwany nie został należycie pouczony przez sprzedającego o przysługujących mu prawach, a umowa sprzedaży pościeli została zawarta w taki sposób, że mogła wprowadzać pozwanego w błąd. Druk umowy został wypełniony w sposób nieczytelny, a pozwany nie potrafił jednoznacznie wskazać, czy w dniu podpisania tego dokumentu dopisane ręcznie zostały dane naniesione na ten formularz. Ponadto w tym samym dniu pozwany podpisywał dokumenty związane z zawarciem umowy sprzedaży odkurzacza, w tym wniosek do banku o udzielenie pożyczki, zatem mógł nieświadomie podpisać przedłożoną mu wraz z innymi dokumentami sporną umowę i pozostawać w błędnym przekonaniu, że dostarczona mu wraz z odkurzaczem pościel stanowiła nieodpłatny prezent. Pozwany wskazał przy tym, że podczas pokazu została zorganizowana przez sprzedawcę loteria, w której wylosowane zostało jego nazwisko, co dodatkowo utwierdzało go w przekonaniu, że wygrał tę pościel.

Odnosząc powołane wyżej przepisy ustawy o ochronie praw konsumentów do okoliczności niniejszej sprawy, należało przyjąć, że pozwanemu przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy, przy czym według treści art. 4 tej ustawy obowiązującej do dnia 24 grudnia 2014 r. prawo to wygasło po upływie 3 miesięcy od dnia wykonania umowy. Według zaś art. 29 ustawy o prawach konsumenta obowiązującej od dnia 25 grudnia 2014r. prawo do odstąpienia od umowy wygasło po upływie 12 miesięcy i 14 dni od dnia wykonania umowy.

W ocenie Sądu, pozwany skutecznie odstąpił od umowy sprzedaży pościeli wełnianej. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona powodowa w toku postępowania przesądowego za pośrednictwem Powiatowego Rzecznika Konsumentów uznała skuteczność odstąpienia przez pozwanego od spornej umowy pod warunkiem dokonania zwrotu całego asortymentu (w tym brakującej poduszki). Bezspornym było także, że pozwany zwrócił stronie powodowej

koldrę i materac, a powód nie kwestionował jakości i stanu zwróconych towarów. Z korespondencji między stronami wynikało bowiem, że według stanowiska powoda dla skuteczności odstąpienia od umowy przez pozwanego było jedynie odesłanie brakującej poduszki, niezależnie od tego, że była ona używana przez pozwanego. Bezsprzeczne było także, że pozwany na wezwanie powoda z dnia 30 marca 2015r., w dniu 8 kwietnia 2015r. odesłał stronie powodowej cały komplet pościeli i przedmioty te do chwili obecnej pozostają w posiadaniu strony powodowej. Skoro więc powód zaakceptował prawo pozwanego do odstąpienia od umowy, a pozwany wykonał wszystkie wymagane przez powoda warunki, zdaniem Sądu doszło do skutecznego odstąpienia przez pozwanego od tej umowy.

Mając na uwadze stanowisko powoda prezentowane w pismach kierowanych do pozwanego oraz Rzecznika Konsumentów, nie sposób uznać za zasadne zarzutów powoda, że pozwany nie złożył skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, gdyż oświadczenie to nastąpiło po upływie ustawowych terminów. Strona powodowa zaaprobowała bowiem prawo pozwanego do odstąpienia od umowy niezależnie od terminu złożenia tego oświadczenia. Z tego też względu należało przyjąć, że zgodnie z wolą stron tej umowy pozwany skutecznie odstąpił od umowy.

Odnosząc się do ustawowego prawa pozwanego do odstąpienia od umowy trzeba zauważyć, że wprawdzie data sporządzenia umowy sprzedaży tj. dzień 24 kwietnia 2014r., wskazuje, że do oceny jej skutków prawnych zastosowanie znajdują przepisy powołanej wyżej ustawy o ochronie praw konsumentów, zgodnie z którą prawo pozwanego do odstąpienia od umowy wygasło z upływem 3 miesięcy od dnia wykonania tej umowy, czyli z dniem 24 lipca 2014r. Gdyby jednak przyjąć, że pozwany dopiero po odstąpieniu od umowy sprzedaży odkurzacza i otrzymaniu wezwania do zapłaty tj. przed dniem 13 stycznia 2015r. faktycznie dowiedział się, że łączy go z powodem druga umowa sprzedaży pościeli wełnianej, to nie można wykluczyć, że do oceny skutków prawnych tej umowy, zastosowanie znajdują przepisy ustawy o prawach konsumentów w wersji obowiązującej od dnia 25 grudnia 2014r., zgodnie z którymi jeżeli konsument nie został poinformowany na piśmie o prawie do odstąpienia od umowy, prawo to wygasa z upływem 12 miesięcy i 14 dni od dnia jej wykonania, a zatem termin ten jeszcze pozwanemu nie upłynął w chwili złożenia tego oświadczenia w dniu 13 stycznia 2015r. połączonego ze zwrotem części asortymentu.

Z tych powodów, mając przede wszystkim na uwadze stanowisko strony powodowej akceptujące prawo pozwanego do odstąpienia od umowy oraz bezsporne wykonanie przez pozwanego warunku w postaci odesłania powodowi całego otrzymanego asortymentu, należało uznać, że pozwany skutecznie od umowy odstąpił.

W ocenie Sądu, nawet gdyby zaaprobować pogląd powoda, że pozwany utracił prawo odstąpienia od umowy, to zdaniem Sądu okoliczności sprawy pozwalały przyjąć, że pozwany skutecznie uchylił się od skutków prawnych złożenia pod wpływem błędu oświadczenia woli polegającego na zawarciu umowy sprzedaży z dnia 24 kwietnia 2014r. dotyczącej pościeli. Do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu wywołanego podstępnie wystarczy, aby błąd dotyczył sfery motywacyjnej, stanowiącej przyczynę złożenia oświadczenia woli (art. 86) (wyrok SN z 10 września 1997 r. sygn. I PKN 251/97).

Zgodnie z przepisem art. 86 § 1 k.c. jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej. Natomiast w przepisie art.84 k.c. postanowiono, że w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. (§ 1). Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny). (§ 2).

W ocenie Sądu sprzedawca wprowadził pozwanego w błąd, wywołując w nim przekonanie, że wygrał na loterii pościeli z wełny, która według jego rozumowania stanowiła prezent związany z zawarciem umowy sprzedaży odkurzacza wodnego, zakupionego za udzieloną przez bank pożyczkę. Podkreślić należy, że sam druk umowy został tak

opracowany graficznie, że dane pozwanego, przedmiot umowy, cena, termin zapłaty miały być wpisane ręcznie. Pozwany nie potrafił jednoznacznie wskazać, czy w dniu podpisywania przedłożonych mu do podpisu szeregu dokumentów, była sporna umowa wraz z wpisaną ceną sprzedaży i pozostałymi danymi. Nie ulega wątpliwości, że strona powodowa naruszyła powołane wyżej, obowiązujące w dacie podpisywania umowy, przepisy ustawy o ochronie praw konsumentów, gdyż nie poinformowała pozwanego o jego prawach, w szczególności o jego prawie do odstąpienia od umowy.

Z tych względów nie sposób uznać, aby powództwo zasługiwało na uwzględnienie, skoro powód uzyskał podpis pozwanego pod umową poprzez wprowadzenie go w błąd, a ponadto nie udostępnił mu formularza odstąpienia od umowy. Podkreślić należy, że pozwany, gdy tylko zorientował się, że w dniu 24 kwietnia 2014r. zawarł sporną umowę sprzedaży, podjął wszelkie działania, żeby odstąpić od tej umowy, ewentualnie uchylić się od skutków prawnych jej zawarcia, w tym w dniu 13 stycznia 2015r. dokonał zwrotu nieużywanych elementów pościeli. Pozwany poszukiwał pomocy prawnej u Powiatowego Rzecznika Praw Konsumentów. Tymczasem strona powodowa, zwróciła pozwanemu odesłane rzeczy, domagając się przesłania pościeli w komplecie, prezentując w postępowaniu przez Powiatowym Rzecznikiem Konsumentów postawę przedsiębiorcy, zmierzającego za wszelką cenę do polubownego zakończenia sporu z pozwanym.

W ocenie Sądu skoro pozwany, zgodnie z żądaniem powoda wykonał wszelkie czynności niezbędne do uznania skuteczności odstąpienia od spornej umowy, to umowę tę należy uznać za niezawartą.

Niezależnie od powyższego należało zauważyć, że zgodnie z art. 6 k.c i art. 232 k.p.c to na stronie powodowej spoczywał o obowiązek udowodnienia istnienia, wysokości i wymagalności dochodzonego roszczenia. W ocenie Sądu strona powodowa nie sprostowała temu obowiązkowi. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, z czego wynika wysokość dochodzonego roszczenia. Według umowy cena spornej pościeli wynosiła 3500 zł, zaś pozwany dokonał zapłaty rat na łączną kwotę 330 zł. Stąd niezrozumiała jest wysokość dochodzonej należności. Podkreślić należy, że na dzień zamknięcia rozprawy strona powodowa pozostawała w posiadaniu całego kompletu pościeli, w tym używanej przez pozwanego poduszki. Strona powodowa w piśmie z dnia 11 czerwca 2015. skierowanego do pozwanego wzywała go do zapłaty kwoty 2170 zł. Strona powodowa w żaden sposób nie wyjaśniła z czego wynikały, te dowolnie wyliczone należności i wbrew jej twierdzeniom wysokość tych roszczeń nie była między stronami bezsporna. Pozwany bowiem kwestionował prawo powoda do dochodzenia tych świadczeń, słusznie twierdząc, że od umowy skutecznie odstąpił. Pozwany w piśmie z dnia 22 czerwca 2015r. skierowanym do strony powodowej zarzucał, że dokonał zwrotu w całości otrzymanego w wykonaniu umowy asortymentu, a ponadto że zapłacił stronie powodowej 330 zł, co jego zdaniem stanowiło wystarczającą rekompensatę, za używanie poduszki. Skoro powód przyjął zwrócony przez pozwanego towar i jest w jego posiadaniu, nie należy mu się zapłata za te przedmioty. Powód nie wykazał, w jaki sposób wyliczył dochodzoną należność, czy pomniejszył ją o część zwróconych przedmiotów, jeżeli tak to w oparciu o jakie kryteria, o jaką kwotę, a także z czego wynika termin, od którego rozpoczął naliczanie odsetek ustawowych.

Z tych wszystkich względów powództwo jako nieuzasadnione należało w całości oddalić.